
TILANNE SOSIALIDEMOKRAATTISESSA DUUMARYHMÄSSÄ

„Pravdan“ 44. numerossa julkaistiin seitsemän sosialidemokraattiedustajan „lausunto“, jossa he esiintyvät vihamielisesti kuutta työläisedustajaa vastaan¹⁴⁷.

Samassa „Pravdan“ numerossa kuusi työläisedustajaa vastaa heille nimittäen heidän esiintymistään ensimmäiseksi askeleeksi kahtiajakoa kohti.

Täten työläisten eteen nousee kysymys: tuleeko yhtenäinen sosialidemokraattinen duumaryhmä säilymään vai ei.

Tähän asti sosialidemokraattinen ryhmä on ollut yhtenäinen ja yhtenäisyytensä vuoksi voimakas, riittävän voimakas pakoittaakseen proletariaatin vihamiehet ottamaan sen huomioon.

Nyt se ehkä halkeaa kahtia vihollisten iloksi ja riemuksi...

Mistä on kysymys? Minkä vuoksi sosialidemokraattisen ryhmän jäsenten mielipiteet ovat niin jyrkästi eronneet? Mikä saattoi seitsemän edustajan hyökkäämään tovereitaan vastaan sanomalehden palstoilla, työväenluokan vihollisten silmäin edessä?

„Lausunnossaan“ he nostavat kaksi kysymystä: kysymyksen osallistumisesta „Lutsh“ ja „Pravda“ lehtiin ja kysymyksen näiden lehtien yhdistämisestä.

Seitsemän edustajaa on sitä mieltä, että sosialidemokraattisten edustajain velvollisuus on osallistua kumpaankin lehteen ja että kuuden edustajan kieltäytyminen „Lutsh“ lehteen osallistumisesta on sosialidemokraattisen ryhmän yhtenäisyyden rikkomista.

Mutta onko asia niin? Onko seitsemän edustajaa oikeassa?

Ensinnäkin on kummallista, kuinka voidaan osallistua lehteen, jonka suuntaa ei vain olla hyväksymättä, vaan katsotaan se jopa vahingolliseksi? Kuinka voidaan esimerkiksi ortodoksaalista Bebeliä velvoittaa osallistumaan revisionistiseen lehteen tai revisionisti Vollmaria ortodoksaaliseen lehteen? Saksassa naurettaisiin makeasti tuollaiselle vaatimukselle, sillä siellä tiedetään, että toiminnan yhtenäisyys ei sulje pois katsantokantojen erilaisuutta. Mutta meillä... meillä ei, jumalankiitos, ole vielä kulttuuria.

Toiseksi, meillä on Venäjällä saadun kokemuksen suoranainen osoitus, jonka mukaan edustajain osallistuminen kahteen eri lehteen ei lainkaan horjuta ryhmän yhtenäisyyttä. Me tarkoitamme kolmatta ryhmää¹⁴⁸. Kenellekään ei ole salaisuus, että kolmannen Duuman sosialidemokraattisen ryhmän 13 jäsenestä 9 osallistui vain „Zvezdaan“, 2 — vain „Zhivoje Dieloon“¹⁴⁹ ja loput kaksi pidättäytyivät kokonaan osallistumasta enempää toiseen kuin toiseenkaan lehteen.. Ja siitä huolimatta tällainen tilanne ei vähääkään horjuttanut kolmannen ryhmän yhtenäisyyttä! Ryhmä esiintyi koko ajan yhtenäisenä.

Seitsemän edustajaa on ilmeisesti väärällä tiellä vaatiessaan pakollista „Lutshiin“ osallistumista. He eivät nähtävästi ole vielä päässeet täysin selville kysymyksestä.

Edelleen. Seitsemän edustajaa vaatii „Pravdan“ ja „Lutshin“ yhdistämistä yhdeksi puolueyhmiien ulkopuolella olevaksi lehdeksi.

Mutta kuinka ne yhdistetään? Voidaanko ne yhdistää yhdeksi lehdeksi?

Eikö seitsemän edustajaa, nuo „Lutshin“ „aatteelliset kannattajat“, todellakaan tiedä, että „Lutsh“ ensimmäisenä kieltäytyy sellaisesta yhdistämisestä? Ovatko he lukeneet „Lutshin“ № 108, jossa se kirjoittaa, että „yhtenäisyyttä ei voida saavuttaa yksinkertaisilla mekaanisilla toimenpiteillä, kuten kahden äänenkannattajan yhdistämisellä j.n.e.“?

Ja jos he ovat lukeneet, niin kuinka he voivat vakavissaan puhua yhdistämisestä?

Toiseksi, onko seitsemälle edustajalle tunnettua likvidaattoruuden johtajain suhde yhtenäisyyteen yleensä ja yhteen yhteiseen äänenkannattajaan erikoinisesti?

Kuulkaa, mitä sanoo „Lutshin“ henki-isä P. Axelrod. Silloin kun Pietarin työläisten eräs osa päätti ryhtyä julkaisemaan „Zvezdan“ ja „Zhivoje Dielon“ vastapainoksi puolueyhmiien ulkopuolella olevaa lehteä, niin hän kirjoitti „Nevski Golos“ lehden 6. numerossa:

„Ajatus puolueyhmiien ulkopuolella olevasta sosialidemokratiasesta äänenkannattajasta on nykyään utopiaa ja vielä sellaista utopiaa, joka on objektiivisesti ristiriidassa sosialidemokratian lipun alla tapahtuvan proletariaatin puoluepoliittisen kehityksen ja organisatorisen yhdistämisen etujen kanssa. Luonnolleen ei

kukaan mitään mahda... Voiko suunniteltu työväen äänenkannattaja ottaa puolueettoman asenteen kahden vastakkaisen leirin välillä?.. Ilmeisesti ei" (kts. „Nevski Golos“ № 6).

Siis Axelrodin mielestä yksi yhteinen äänenkannattaja ei ole ainoastaan mahdoton, vaan myös vahingollinen, sillä se „on ristiriidassa proletariaatin poliittisen kehityksen etujen kanssa“.

Kuulkaamme, mitä sanoo „Lutshin“ toinen henkilö, tunnettu Dan:

„Suuret poliittiset tehtävät“, kirjoittaa hän, „tekevät välttämättömäksi [armottoman sodan antilikvidaattoruutta vastaan... Antilikvidaattoruus on ainaista haittaa, ainaista epäjärjestystä“. Täytyy... „pyrkä. kaikin voimin tappamaan se idussaan“ (kts. „Nasha Zarja“ № 6, 1911).

Siis, „armoton sota antilikvidaattoruutta vastaan“, s.o. „Pravdaa“ vastaan, „tappaa antilikvidaattoruus“, s.o. „Pravda“— sellaista ehdottaa Dan.

Kuinka seitsemän edustajaa voi tuon jälkeen puhua vakavasti kahden lehden yhdistämisestä?

Ketä he haluavat yhdistää, liittää toisiinsa?

Joko tahi:

Joko he eivät ole käsittäneet kysymystä eivätkä ole vielä ehtineet päästä selville „Lutshin“ kannasta, „Lutshin“, jonka kannattajiksi he itsensä lukevat, — ja siinä tapauksessa he „itse eivät tiedä, mitä tekevät“.

Tahi he ovat [todellisia lutshilaisia, ovat yhdessä Danin kanssa valmiita „tappamaan antilikvidaattoruuden“, yhdessä Axelrodin kanssa eivät usko yhden lehden mahdollisuuteen, mutta puhuvat suuriäänisesti yhtenäisyydestä valmistellakseen **salaa** maaperää duumaryhmän kahtiajakamiselle...

Olipa miten hyvänsä, niin epäilemätöntä on se, että työläisten edessä on kysymys sosialidemokraattisen duumaryhmän eheydestä, jota uhkaa jakautuminen.

Duumaryhmä on vaarassa!

Ketkä voivat pelastaa ryhmän, ketkä voivat turvata ryhmän eheyden?

Työläiset ja vain työläiset! Eivät ketkään muut kuin työläiset!

Siksi valveutuneiden työläisten velvollisuus on nostaa äänensä hajoitusyrityksiä vastaan ryhmän sisällä, olkootpa ne lähtöisin mistä hyvänsä.

Valveutuneiden työläisten velvollisuus on kutsua järjestykseen seitsemän sosialidemokraattiedustajaa, jotka ovat esiintyneet sosialidemokraattisen duumaryhmän toista puolta vastaan.

Työläisten on nyt heti puututtava asiaan suojataksien ryhmän yhtenäisyyden.

Nyt on vaikeneminen mahdotonta. Enemmänkin—vaikeneminen on nyt rikollista.

„Pravda“ lehti № 47,
helmikuun 26 pnä 1913

Allekirjoitus: K. Stalin

Julkaistaan lehden tekstin
mukaan